

de. En afgiftsskala efter et sådant kombineret målekriterium vil således kun ændre meget lidt i forholdet mellem beskatningen af motorbåde og sejlbåde, og tanken er derfor forladt under hensyn til de forøgede administrative vanskeligheder, som systemet vil medføre.

Man kunne også tænke sig en skala, hvori fartøjets motorkraft indgår. Også denne tanke er imidlertid forladt, da den vil være vanskelig at praktisere. For indbyggede motorer vil toldvæsenet kun kunne kontrollere motorstørrelsen, når ejeren er tilstede, og i mange tilfælde vil det være vanskeligt at konstatere motorkraften, fordi den ikke er angivet på motoren.

Det foreslåede afgiftssystem er udformet så enkelt som muligt. Afgiften betales for et helt kalenderår ad gangen, og det påhviler bådejeren selv at drage omsorg for, at afgiften er betalt, inden båden sættes i vandet. Der er således ingen fast forfalds dag for afgiftens betaling, hvilket skulle medføre, at antallet af afgiftsrestancer nedbringes til et minimum. Ved betaling af afgiften modtager bådejeren en kvittering og et afgiftsmærke. Afgiftsmærket skal påsættes fartøjet som et synligt bevis for, at afgiften er betalt.

Systemet indebærer, at der ikke skal svares afgift af de både, som værfterne og bådforhandlerne har på lager, så længe bådene opbevares på land. Endvidere vil den bådejer, der i en sæson ikke benytter sin båd, være fritaget for at betale afgift, når blot han undlader at sætte båden i vandet.

Afgiftsmærket indtager således en central plads i afgiftssystemet, og kontrollen med, om afgiften er betalt, udøves i første række af toldvæsenet ved inspektion i lystbådehavne, ved broer og anlæg, hvor bådene er fortojet. Såfremt toldvæsenet finder et lystfartøj, der ikke er forsynet med afgiftsmærke, vil toldvæsenet rette henvendelse til ejeren, såfremt dennes navn og adresse kendes, f. eks. fordi ejerens navn er påført båden eller kan oplyses af havnemyndigheden eller bådklubben på stedet. Kan ejerens navn og adresse ikke umiddelbart konstateres, vil fartøjer uden afgiftsmærke kunne tages i bevaring af toldvæsenet på ejerens bekostning. Fartøjet udleveres først til ejeren, når omkostningerne ved fartøjets transport og opbevaring er betalt.

Kontrollen med afgiftens betaling tænkes alene baseret på, om lystfartøjerne er forsynet med afgiftsmærke. Det er således ikke planen at foretage en egentlig registrering af lystfartøjerne som grundlag for opkrævningen af og kontrollen med afgiftens betaling.

Provenuet af afgiften kan skønsmæssigt anslås til omkring 30 mio. kr. årligt. Skønnet er meget usik-

kert, idet man ikke kender antallet af fritidsbåde her i landet og således heller ikke bådernes fordeling efter størrelse. Antallet af lystfartøjer, der omfattes af afgiftspligten, er anslået til 30-35.000. Antallet af robåde og sejljoller m. v., der ikke bliver omfattet af afgiftspligten, anslås til at være mindst 3 gange så stort.

Toldvæsenets administrationsomkostninger anslås til 500.000 kr. årligt. I beløbet er ikke medregnet lønudgifterne til det personale i toldvæsenet, der må overføres fra andet arbejde til opkrævning og kontrol med afgiften.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til §§ 1 og 2.

Afgiften foreslås pålagt sejl- og motorbåde med en længde på 5 meter og derover, men tillige både på under 5 meter med motorer på over 10 HK. Dette indebærer, at såkaldte speedbåde omfattes af afgiften uanset længden.

Fartøjets længde måles ved skrogets største længde. Bovspryd, prædikestol og ror medregnes således ikke. Motorens størrelse baseres på den motoreffekt, som er påstemplet af motorfabrikanten, eller som opgives af denne.

Visse typer af fartøjer kan anvendes såvel til lystsejlad som til erhvervsmæssigt fiskeri. Hvis fartøjet udelukkende anvendes erhvervsmæssigt af momsregistrerede fiskerivirksomheder, skal der ikke svares afgift.

Ifølge § 2, stk. 1 b, kan lystfartøjer midlertidigt indføres afgiftsfrit af personer, der ikke er bosiddende i toldområdet på visse nærmere betingelser, der svarer til reglerne om fritagelse for told og merværdiafgift. Medens de pågældende af toldvæsenet kan få tilladelse til uden told- og momsafgiftsberigtigelse at efterlade deres lystfartøjer i danske havne o. lign. i indtil 2 år efter indførelsen, foreslås det dog, at der skal svares lystbådeafgift, såfremt fartøjet efterlades i danske havne o. lign.

Bemyndigelsen i § 2, stk. 4, åbner mulighed for at bevilge afgiftsfritagelse i andre tilfælde, hvor lystfartøjer anvendes erhvervsmæssigt. Bestemmelsen kan tænkes anvendt for fartøjer, der benyttes til transport af passagerer og gods til mindre øer.

Derimod er det ikke tanken at anvende bestemmelsen til at indrømme afgiftsfritagelse for lystfartøjer, der udlejes, selv om udlejningen er erhvervsmæssig.

Fra Nationalmuseets skibshistoriske laboratorium har man modtaget en henvendelse, hvori det henstilles at indrømme afgiftsfritagelse for ældre